

Ev. Jana 2, 1—11.

A na ticheschem dnu bu swajzba we Kana Galilejskeje, a Tesuhowa masch besho tam.

Tesus pak besho tež pshobony a jogo hukniki na swajzbu.

A gaž wina sbrachowa, zejo ta masch Tesuha k nomu: woni namaju wina.

Tesus zejo k nej: ženika, zo mam ja s tobu? Moja žtunda hyshezi nejo pshishla.

Jogo masch zejo k tym služabnikam: zožfuli won wam bužo gronišch, to zhnisho.

Tam bechu pak shescz kameniane wodne kruški stawjone sa tym naloženim togo žydejskego zhyčenja, a žechu do fuždego dwé abo tschi méry.

Tesus zejo k nim: napolnisho te wodne kruški s wodu; a woni napolnichu je až k werchoju.

A won zejo k nim: pozeraisho nêto a pshinasczo tomu družbe, a weni pshinashochu.

Gaž pak ten družba hepyta to wot wody huzynone wino, a newežesho, wotkul wono pshize, te služabniki pak jo wêzechu, lenž tu wodu pozerali bechu, sawoła ten družba togo nawożenia,

A zejo k nomu: fuždy dawa nejperwej dobre wino, a gaž bu se napili, potom to ryūiche, ty by až do nêta to dobre wino s chowal.

To sachopenie tych žiw huzyni Tesus we Kana Galilejskeje a sjawi swoju kshahnoscz. A jogo hukniki wêrachu do nogo.

Dajsho nam, m. l! s togo š. ewangelia pschemyš-
lišch: Ten manželski shtand

I. Ako jaden zešny

II. ako jaden kshizny, a

III. ako jaden žognowany shtand.

Kowno ako fuždy shtand tudy na semji swoju zescz a teke swoju hobscheshknoscž ma, tak teke ten manželski shtand. Won jo

I. Zaden zešny shtand,